

2006. július 6., csütörtök

P6_TA(2006)0319

Fejlesztés és migráció

Az Európai Parlament állásfoglalása a fejlődésről és a migrációról (2005/2244(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A migráció és a fejlődés kapcsolata: Egyértelmű iránymutatások” című közleményére (COM(2005)0390),
- tekintettel a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt normákról és eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2005)0391),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Kiemelt intézkedések válaszul a migráció kihívásaira: A Hampton Court utáni első nyomon követő intézkedések” (COM(2005)0621); „A fejlődő országokban az egészség terén mutatkozó emberi erőforrás-hiányra vonatkozó európai uniós cselekvési stratégia” (COM(2005)0642) és „A harmadik országokkal a migráció és a menekültügy területén történő együttműködésről szóló tematikus program” (COM(2006)0026) című közleményeire,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseinek „Migráció: átfogó megközelítés” című IV. pontjára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének A/RES/58/208, A/RES/59/241 és A/RES/60/205 határozatára, amellyel 2006-ban a 61. ülészak során magas szintű párbeszédet irányzott elő a nemzetközi migráció és fejlődés kérdésének megtárgyalása céljából,
- tekintettel az egyrészlől az afrikai, a karibi és a csendes-óceáni államok (AKCS) csoportjának tagjai, másrészlől az Európai Közösség és tagállamai közötti, Cotonou-ban 2000. június 23-án aláírt (Cotonou-i megállapodás) ⁽¹⁾, és Luxembourgban 2005. június 25-én módosított ⁽²⁾ partnerségi megállapodásra, és különösen a migrációról szóló 13. cikkére,
- tekintettel a menedéjogról, a migrációról és a mobilitás kérdéseiről szóló brüsszeli nyilatkozatra és a nyilatkozat végrehajtására vonatkozó cselekvési tervre, amit az AKCS-országok menedékjogért, migrációért és mobilitásért felelős minisztereinek első, 2006. április 13-i ülésén elfogadtak el,
- tekintettel a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezményre és annak jegyzőkönyveire,
- tekintettel az AKCS-EK Miniszterek Tanácsának a kilencedik Európai Fejlesztési Alap hosszú távú fejlesztésre szánt keretének felhasználásáról szóló, 2005. április 13-i 4/2005 határozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete Főtitkárának, „Az egész világra kiterjedő tanulmány a nők fejlődésben játszott szerepéről, 2004: A nők és a nemzetközi migráció” című, A/59/287/Add.1. számú jelentésére,
- tekintettel a Világbank „Global Economic Prospects 2006: Economic Implications of Remittances and Migration” ⁽⁴⁾ című jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Migrációval Foglalkozó Világszintű Bizottságnak „A migráció egy összekapcsolt világban: Új cselekvési perspektívák” ⁽⁵⁾ című, 2005. októberi jelentésére,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak 18., 19. és 21. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽²⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

⁽³⁾ HL L 164., 2005.6.24., 46. o.

⁽⁴⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>

⁽⁵⁾ www.gci.org, 2005. október.

2006. július 6., csütörtök

- tekintettel a tagállamok által 2005-ben vállalt kötelezettségvállalásokra, és különösen arra, hogy:
 - az Európai Unió és tagállamai 2015-re elérik az Egyesült Nemzetek Szervezete által kitűzött, a bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-ára vonatkozó célt, ami azt jelenti, hogy az Uniónak a millenniumi fejlesztési célokhoz (MFC-k) való hozzájárulását a 2003-as 33 milliárd euróról 2015-re több mint 84 milliárd euróra kellene növelnie (a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetései),
 - az Európai Unió és az egyéb hitelezők megduplázzák az Afrikának nyújtandó segélyeiket, ami Afrikának 2010-ben egy 25 milliárd USD összegű hivatalos fejlesztéstámogatást (ODA) ⁽¹⁾ jelent (a G8 által 2005. július 8-án Gleneagles-ben közzétett hivatalos közlemény),
 - tekintettel az ILO migráns munkavállalókról szóló 151. ajánlására,
 - tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság 2005. december 20-i közös nyilatkozatára az Európai Unió fejlesztési politikájáról „Az európai konszenzus” ⁽²⁾ címmel, amely meghatározza a Közösség által a fejlesztés terén folytatandó cselekvés általános keretét,
 - tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti IV. csúcstalálkozó során elfogadott, 2006. május 12-i, bécsi nyilatkozatra,
 - tekintettel állásfoglalásaira: az afrikai fejlesztési stratégiáról szóló 2005. november 17-i ⁽³⁾, a globalizáció szociális dimenziójáról szóló 2005. november 15-i ⁽⁴⁾, a gazdasági migráció kezelésének közösségi megközelítéséről szóló 2005. október 26-i ⁽⁵⁾, a legális és illegális bevándorlás közötti kapcsolatról, valamint a bevándorlók integrációjáról szóló 2005. június 9-i ⁽⁶⁾ és az Európai Uniónak a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában játszott szerepéről szóló 2005. április 12-i ⁽⁷⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a nemek kérdésének a fejlesztési együttműködésbe való beépítéséről szóló 1998. december 22-i 2836/98/EK tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0210/2006),
- A. mivel a 175 millió migráns (a világ népességének 3 %-a) 40 %-a a fejlődő országokban él,
- B. mivel a migráció nem új keletű jelenség, ám a globalizációs környezetben megnövekedett méretei miatt és annak folytán, hogy valamennyi nemzetközi tényező számol vele, mára elsődleges politikai kihívássá vált a nemzetközi közösség számára,
- C. mivel a migráció az 1980-as évek óta jelentősen megnövekedett, ám az Európai Unió szintjén ennek ellenére nem született rá közös és koherens válasz,
- D. mivel az Európai Unió szinte valamennyi fejlődő országból fogad be bevándorlókat – azaz a bevándorlók jelentős számban Ázsiából, Afrikából és Latin-Amerikából érkeznek – s nemigen valószínű, hogy e jelenség az elkövetkező években veszít erejéből,

⁽¹⁾ A 2004-es szintekhez képest ez a támogatás megduplázásának felel meg.

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0445.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0427.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0408.

⁽⁶⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 535. o.

⁽⁷⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 311. o.

⁽⁸⁾ HL L 354., 1998.12.30., 5. o.

2006. július 6., csütörtök

- E. mivel a nemzetközi közösség késlekedik ambiciózus közös cselekvésekkel a tettek mezejére lépni,
- F. mivel a migráció kérdése a nemzetközi közösségtől átfogó válaszadást igényel, az Európai Unió pedig mindeddig nem adott átfogó politikai választ és nem dolgozta ki a maga számára a kérdéskör kezelésére alkalmas eszközöket,
- G. mivel a migrációs áramlás szabályozását célzó közös politika hiánya lehetővé teszi, hogy a tagállamok olyan egyoldalú döntéseket fogadjanak el, amelyek megnehezítik a koherens közösségi álláspont elfogadását,
- H. mivel a bevándorlás jelenségére adott válasznak a lehető legszélesebb uniós szintű konszenzuson kell alapulnia,
- I. mivel a nemzetközi migrációról és a fejlesztésről folytatott magas szintű párbeszédre az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2006. szeptember 14–15-i ülésén kerül sor,
- J. mivel az Afrikai Unió a migrációt az Afrikai Unió Bizottságának elnöke, Alpha Oumar Konaré befolyására tevékenysége fő sarokpontjává tette,
- K. mivel a migránsok indítékai és típusai között mutatkozó különbségek megakadályozzák olyan koherens és átfogó politikák végrehajtását, amelyek a migrációt a fejlődés motorjává alakíthatnák,
- L. mivel a migrációs mozgások fő kiindulópontjai Ázsiában és Latin-Amerikában találhatók, ugyanakkor a migrációs jelenségek negatív hatásait főleg Afrika szenvedti el,
- M. mivel az elemzések többsége az északi befogadó országok helyzetét tárgyalja, miközben a migránsok 60%-a a déli féltekét nem hagyja el,
- N. mivel a bécsi nyilatkozatba belefoglalták az iránti kötelezettségvállalásukat, hogy előbbre viszik az Európai Unió és Latin-Amerika közötti migrációra vonatkozó kérdésekről folytatott globális párbeszédet és megerősítik az ezzel kapcsolatos együttműködést,
- O. mivel önmagában a hivatalos fejlesztéstámogatás növelése nem jelent választ a migráció és a fejlődés közötti kapcsolat kérdésére, ugyanakkor szükség van egyedi és újító megközelítést alkalmazó eszközök kidolgozására is annak a szerepnek a feltárása és fejlesztése érdekében, amelyet a migránsok játszanak a szegénység elleni és a fejlődés érdekében folyó küzdelemben,
- P. mivel a jelenségre adandó válasz megtalálásának szerves részét kell képeznie a szegénység ellen folytatott küzdelem nemzeti és nemzetközi stratégiáinak is a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében,
- Q. mivel el kell ismerni és támogatni kell a déli országok önálló migrációs politika folytatásához való jogát,
- R. mivel a déli országok számára a migráció a legjobban képzett vagy leginkább vállalkozó szellemű polgárok távozásának szinonimája, és az „agyelszívás” veszélyezteti a különböző alapvető szolgáltatások nyújtását és minőségét, így különösen az egészségügy és az oktatás területén,
- S. mivel az agyelszívást az északi országok által alkalmazott – „választott migráció” névvel illetett – szelektív befogadási politikák is ösztönzik, ami számos, ettől szenvedő déli országban tovább növeli a szakértelem hiányát,
- T. mivel az Afrikai Unió Bizottságának elnöke, Alpha Oumar Konaré szerint e politikák „megtagadják Afrikától a fejlődéshez való jogot”,
- U. mivel a körkörös migráció – amely lehetővé teszi a származási és a célország közötti oda-vissza utazást – alapvető lehetőséget nyújt a fogadó és az indulási ország fejlesztéséhez,

2006. július 6., csütörtök

- V. mivel az együttfejlődésnek – amely nem más, mint a fejlett országokban letelepedő migráns közösségek által képviselt képességek hasznosítása a kiindulási országok fejlődése érdekében – az a célja, hogy a migrációt a fejlődés motorjává és a népek kölcsönös segítségnyújtásának eszközévé tegye,
- W. mivel a migránsok által a származási országokba átutalt pénzeszegek igen komoly fejlesztési forrást képviselnek, s az átutalt összegek nagysága világméreteken jelentősen meghaladja a hivatalos fejlesztéstámogatások szintjét, és mivel ezeknek az átutalásoknak a pénzügyi és bankköltségei az esetek többségében rendkívül magasak, a pénz útja pedig időnként nem is követhető; ugyanakkor hangsúlyozva, hogy ezek az összegek elsősorban a családi fogyasztást szolgálják, és csak kisebb részük jelenik meg a beruházások és a fejlesztések finanszírozásában,
- X. mivel ugyanakkor ezeknek az átutalásoknak nem az a célja, hogy a hivatalos fejlesztéstámogatások helyébe lépjenek vagy indokoltá tegyék azok csökkentését,
- Y. mivel a világban 2005-ben közel 9,2 menekültet tartottak számon és 25 millió „a hazáján belül máshová költözött” személyt – ennek felét Afrikában –, akik nemzetközi szinten semmilyen védelemben sem részesülnek, s ez elfogadhatatlan módon az áldozatok rangsorolását hozza létre,
- Z. mivel egyre nő az „ökológiai” menekültek vagy elköltöztetettek száma, s ez a szám az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) szerint néhány éven belül az 50 milliót is eléri,
- AA. mivel a migránsok beilleszkedése olyan kétoldalú folyamat, amely a törvényes migránsok és a befogadó társadalom közti kölcsönös jogokon és kötelezettségeken alapul, és célja annak biztosítása, hogy a bevándorlók képessé váljanak a társadalomban való részvételre,
- AB. mivel a migránsok – az emberkereskedelem, a megkülönböztetés és a szociális bizonytalanság áldozataiként – továbbra is olyan csoportot képeznek, amelyet összességében nem véd eléggé a nemzetközi közösség és az egyes nemzeti jogszabályok,
- AC. mivel a valamennyi migráns és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt még egyetlen tagállam sem ratifikálta,
- AD. mivel az Európai Unió az integrációs célkitűzésre 1999 óta csak 15 millió eurót, vagyis migránsenként 0,5 eurót szánt,
- AE. mivel a migrációs mozgáshoz kapcsolódó emberkereskedelem elleni harcnak, valamint a nők és gyermekek kereskedelme és szexuális kizsákmányolása elleni küzdelemnek az Európai Unió egyik elsődleges céljává kell válnia,
- AF. mivel a nők teszik ki a fejlett világ bevándorlóinak 51%-át, és a fejlődő országok bevándorlóinak 46 %-át⁽¹⁾; mivel úgy véli, hogy az illegális bevándorlás veszélyeiről szóló tájékoztatás elégtelen, és tudva azt, hogy a migráns nők sokkal inkább ki vannak téve a szexuális kizsákmányolásnak, az erőszaknak, a megkülönböztetésnek és a munkahelyi kizsákmányolásnak; a migrációs politikák pedig nem veszik figyelembe a nők sajátos szerepét,
- AG. mivel a migráció képessé teheti a nőket életük javítására, autonómiájuk növelésére, a rászorulókat támogatására és az elnyomó társadalmi viszonyok ellensúlyozására,
- AH. mivel a nőket gyakran olyan gondok kényszerítik migrációra, mint a kényszerházasság, a szegénység vagy a fegyveres konfliktusok,
- AI. mivel a migráns nők sokkal veszélyeztetettebbek a szexuális kizsákmányolás, a megkülönböztetés, a munkahelyi kizsákmányolás és a szellemi erőforrások elpazarlása (brain waste), az erőszak és az egészségi kockázatok, a társadalmi elszigetelődés és az emberkereskedelem vonatkozásában,
- AJ. mivel az Európai Unióban jelenleg jelentős számú papírok nélküli migráns nő tartózkodik, ami növeli a munkahelyi kizsákmányolás, a szexuális kizsákmányolás és az erőszak őket fenyegető kockázatát,

⁽¹⁾ ILO: A migráns női munkavállalók megkülönböztetésének, kizsákmányolásának és a velük való visszaélések megelőzése, tájékoztató útmutató – 1. füzet: A női nemzetközi munkavállalókra összpontosítva. Genf, 2003, ILO, 9. o.

2006. július 6., csütörtök

1. meg van győződve arról, hogy az Európai Uniónak alapvető szerepet kell játszania abban, hogy a migráció a fejlődés motorjává váljon;
2. kiemeli, hogy az Uniónak – külön figyelmet fordítva Afrikára és a dél-dél migrációra – átfogó és regionális szempontú politikai választ kell adnia a fejlődés és a migráció közötti kapcsolat kérdésére; kéri, hogy a migráció kérdése kerüljön minél előbbre az ütemezésben és az Európai Unió és a vele kapcsolatban álló különböző régiók közötti politikai párbeszédben, továbbá egy közös politikai válasz megfogalmazása érdekében támogatja egy Európa-Afrika csúcstalálkozó megszervezését;
3. úgy véli, hogy az európai migrációs és fejlesztési politikának mindenekelőtt a harmadik országokkal vállalt szolidaritás és az együttfejlődés alapelvein kell alapulnia a migráció mélyre nyúló okainak felszámolása és különösen a szegénység felszámolása érdekében;
4. ismételten kijelenti, hogy kiáll az emberi jogként felfogott – következésképpen a kereskedelmi logika szempontjai alapján nem kezelhető – emberi mobilitás koncepciója mellett; hangsúlyozza, hogy minden vonatkozó politikának a szabad választáson – és nem a kényszeren – alapuló mobilitás előmozdítását kell szolgálnia;
5. hangsúlyozza, hogy a bevándorlás jelenségére megfelelő megoldás csak olyan európai szintű közös stratégia megalkotásával képzelhető el, amely világosan meghatározza mind a célokat, mind a tagállamok rendelkezésére bocsátott eszközöket, a jelenség együttes és egymással szolidáris kezelésének lehetővé tétele érdekében;
6. emlékeztet arra, hogy valamennyi államnak kötelessége az emberek kizsákmányolása és az embercsempészet ellen harcolni; emlékeztet az olyan többoldalú eszközökre, mint például a nemzetközi szervezett bűnözés elleni ENSZ-egyezmény és annak jegyzőkönyvei, amelyek hatékony mechanizmusnak bizonyultak az embercsempészet és a bevándorlók csempészete ellen és alapvető jogaik védelme érdekében, valamint azok jogi felelősségre vonása érdekében, akik ilyen bűncselekményt követnek el; felszólítja azokat az államokat, amelyek még nem ratifikálták, vagy nem csatlakoztak ehhez az egyezményhez, hogy ezt mielőbb tegyék meg;
7. ösztönzi – a barcelonai folyamat példáját követve – a migráció kérdésének az EU külső politikáiba való beépítését;
8. egyetért a Tanács arra irányuló javaslatával, hogy 2006-ban rendezzenek EuroMed miniszteri találkozót a migráció témájában; ugyancsak támogatja a migrációról szóló Euro-Afrika csúcstalálkozó 2006. július hó folyamán Rabatban való megrendezését, amelynek célja a Maghreb-országokból és a Szaharától délre fekvő térségből Európába tartó migráció témájának megvitatása;
9. üdvözlö minden további lépést a migrációs politika tökéletesítésének irányába, és hangsúlyozza, hogy olyan megértő megközelítésre van szükség, amely a szétaprózott intézkedések támogatása helyett egységes képet alkot a legfontosabb teendőkről;
10. javasolja a Tanácsnak, hogy tegye meg a megfelelő intézkedéseket az egyes tagállamokban a migrációért, illetve a fejlődésért felelős személyek közötti hatékonyabb együttműködés és koordináció biztosítása érdekében;
11. kiemeli, hogy a fejlesztési támogatás növelése szükséges, de nem elégséges feltétel ahhoz, hogy a migráció a fejlődés előmozdítójává válhasson; kéri az Európai Uniótól és a tagállamoktól, hogy tartsák be a 2005-ben tett politikai kötelezettségvállalásokat;
12. ajánlja, hogy a migrációt és annak a fejlődésre gyakorolt hatását átfogóan vegyék figyelembe a millenniumi fejlesztési célok elérését célzó gondolkodás és cselekvések egészében; megismétli, hogy az átfogó stratégiának az eredményesség érdekében megfelelő jogi keretre van szüksége mind az Európai Unió, mind a kibocsátó országok szintjén;
13. hangsúlyozza, hogy a migráció jelenségét jobban kell integrálni a fejlesztési politikákba és tervezetekbe; ajánlja, hogy nemzeti szinten a migráció kerüljön be a szegénység csökkentését célzó stratégiai dokumentumokba;

2006. július 6., csütörtök

14. elismeri a diaszpórák jelentőségét az Európai Unió és a származási országok közötti kapcsolatok erősítésében, különösen a migráció terén; felhív szorosabb együttműködés kialakítására a fejlődő országok és az Európai Unió tagállamainak intézményei között, ideértve a közös fejlesztési projektek megvalósítását is;

15. azon a véleményen van, hogy a társfejlesztést – amely abban áll, hogy elismerik és támogatják a diaszpórának a származási ország fejlődése szolgálatában játszott szerepét – teljesen el kell ismerni európai szinten;

16. kiemeli, hogy ahhoz, hogy a migráció az Unió fejlődésének motorjává válhasson, két kiemelt eszközt kell igénybe venni:

- egy külön alapot, amelyet különösen az együttfejlődési cselekvések finanszírozását lehetővé tevő, kellően rugalmas és reagáló igazgatással kell kezelni,
- egy garanciaalapot a migránsok mikroprojektjei tartósságának biztosítása és a fejlődésre gyakorolt hatásuk maximalizálása érdekében;

17. úgy véli, hogy az AENEAS programot, csakúgy mint a 2007-ben azt követő programot, egy fejlesztési stratégia szolgálatába kell állítani, különösen az együttfejlődési cselekvések finanszírozása révén, és ez a célkitűzés szigorúan követendő, például annak érdekében, hogy ne legyen szükség az Unió külső határainak védelmére szánt kiadásokra;

18. hangsúlyozza, hogy e programnak hozzá kell járulnia a migrációs áramlások kezelésére, valamint a származási és tranzitországok támogatására hivatott rendszerek hatékonyságának fokozásához; ennek érdekében ajánlja, hogy a program rendelkezze a következő jellemzőkkel:

- többféle finanszírozási lehetőség (együttfejlődés, tanulmánykészítés, biztonság stb.) a több költségvetési vonalon is finanszírozott integrált projektek lehetőségével,
- kritériumok a projektek kiválasztásához, valamint az odaítélhető támogatások fajtájára és összegére vonatkozó szabályok,
- az így meghatározott keretektől eltekintve döntéseit teljes mértékben szabadon meghozó projektbíró bizottság,
- a nem kormányzati szervezetekre vonatkozó szabályok felülvizsgálata a biztosítékul szolgáló összegek letétele tekintetében;

19. integrált regionális – a legfőbb afrikai kivándorlási területekre összpontosító – fejlesztési terveket javasol a következők finanszírozására:

- infrastruktúra telepítése (ivóvíz, elektromos áram, egészségügyi központ, iskola, utak, stb.),
- a működési költségek egy részének viselése célzott költségvetési támogatás révén,

ugyanilyen jellegű tevékenységeket lehet végezni a főbb latin-amerikai és ázsiai kivándorlási területeken;

20. nyomatékkal figyelmeztet a bevándoroltak által a származási országukba indított pénzáttalások nehézségeire és magas költségeire, valamint hangsúlyozza a bankrendszert elkerülő pénzmozgások átláthatatlanságát; kijelenti, hogy szükség van egy olyan biztonságos rendszer kialakítására, amely garantálja a pénz küldője és címzettje adatainak védelmét a szabályozott áttalások révén rendes csatornába terelt áttalások elterjesztése érdekében, mivel köztudott, hogy bizonyos alternatív – a bevándoroltak által igénybe vett – csatornák nem egyszer valóságos uzsorahálózatként működnek;

21. kéri a Bizottságtól, a tagállamoktól, valamint a nemzeti és nemzetközi pénzügyi intézményektől, hogy a következőkre irányuló politikát valósítsanak meg:

- elő kell segíteni és meg kell könnyíteni a migránsok pénzáttalásait azáltal, hogy olcsóbbá, gyorsabbá és biztonságosabbá teszik azokat, ösztönözve a migránsokat a szabályozott áttalási csatornák igénybe vételére,

2006. július 6., csütörtök

- ki kell szélesíteni a migránsok pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférését,
- a migránsok hazautalt pénzeszközeit termelő beruházások felé kell terelni a mikrovállalkozások és a KKV-k hitelhez juttatásának megkönnyítésével, továbbá a diaszpórának szánt innovatív pénzügyi termékek – mint például a „Fejlesztési megtakarítási terv” – tanulmányozásával,
- biztosítani kell az „informális csatornák” – különösen a hawala hálózatok –közvetítésével végzett pénzműveletek átláthatóságát;

22. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a bevándoroltak által a származási országukba indított pénzáutalások költségeinek csökkentését lehetővé tévő jogszabályi keretekre és az átláthatóság növelésére vonatkozó javaslatot; megismétli, hogy az említett pénzáutalások a fejlődő országok második számú külső finanszírozási forrását jelentik, ugyanakkor az átutalási költség akár az adott összeg 20 %-át is elérheti;

23. elismeri a KKV-k által a munkahelyek teremtésében és a fejlesztésben betöltött szerep fontosságát; sürgeti a Bizottságot, hogy az Európai Beruházási Bankkal együttműködve dolgozzon ki olyan programokat, amelyek a migránsokat az ilyen vállalkozásokba történő nagyobb összegű befektetésre ösztönzik;

24. kéri a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy fejlesszenek ki a diaszpóra szakképzett tagjainak mozgósítására szánt programokat a hazájukba visszatérni kész, magasan képzett migránsok jövedelemkülönbségének viselésével vagy a Dél állami szektora személyzetére (oktatók, kutatók, orvosok) vonatkozó „kettős katedra” rendszerének létrehozásával megvalósítható fejlődés céljából; kéri a Bizottságot, hogy indítson egy tanulmányt a tagállamokban a „kettős katedra” terén szerzett tapasztalatokról;

25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a származási országukba visszatérő migránsok nyugdíjának és társadalombiztosítási juttatásainak átutalását biztosító lehetséges intézkedéseket;

26. üdvözli a nyugdíjjogosultságok átvitelére, a képzések elismerésére, valamint a kutatók és más szakemberek mobilitását megkönnyítő mechanizmusok működtetésére vonatkozó intézkedések mérlegelésére irányuló bizottsági javaslatot, amelynek célja, hogy lehetővé tegye e személyek számára, hogy kívánságuk szerint visszatérhessenek származási országukba, és ott sikeresen újra letelepedhessenek;

27. kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy támogassák a körkörös vagy ingázó migrációt:

- a származási országokkal egyetértésben valósítsanak meg ideiglenes migrációs politikákat és programokat, mint például a többszöri belépésre jogosító vízum megadása egyes csoportoknak,
- a nyugdíjak és a szociális ellátások származási és célország közötti átutalásának rendszerbe való foglalásával, a munkavállalók részére hatékony hozzáférést biztosítva az ellátáshoz (a nemzetközi migránsok kevesebb mint 25 %-a él olyan országokban, amelyeket kötnek ilyen típusú megállapodások);

28. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, amely a körkörös migráció ösztönzésére irányul, amelynek során a migránsok oda-vissza mozognak a származási országuk és a célország között, és ily módon anyaországuk rendelkezésére bocsátják az általuk szerzett tudást és tapasztalatot; rámutat arra, hogy a körkörös migrációt a távozó és visszatérő migránsok tekintetében integrációs intézkedésekkel kell kísérni; rámutat a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és a szociális partnerek szerepére ebben a folyamatban;

29. üdvözli továbbá a Bizottság azon javaslatait, amelyek a tartózkodási és munkavállalási engedélyekkel kapcsolatos ügyekben a párbeszédre, valamint olyan migráns munkavállalói mobilitási programokra irányulnak, amelyek összegegyeztetik a migránsok rendelkezésre álló ismereteit az adott fejlődő ország szükségleteivel;

30. felhívja mind az északi, mind a déli országok hatóságait, hogy anyagilag támogassák a polgáraik oktatását és képzését; megismétli, hogy támogatja a „20/20” célkitűzést: az északi országok biztosította támogatások 20 %-a és a déli országok költségvetésének 20 %-a irányuljon a szociális alapszolgáltatásokra;

2006. július 6., csütörtök

31. felhívja a déli államokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat a „képezni és megtartani” jelszó jegyében, elsősorban a szociális jellegű szakképzések újraértékelése útján, külön figyelemmel a gyakran a nemek közötti megkülönböztetés áldozataivá váló nők helyzetére;

32. kéri az Uniót, hogy konkrétan illessze bele a fejlesztés terén az európai ütemezésbe az emberséges munka elősegítését, és különösen a következőket:

- az Európai Unió és a tagállamai által aláírt valamennyi kétoldalú megállapodásba foglaljanak bele a munka alapvető szabályait betartó kikötéseket,
- vezessenek be egy ellenőrzési eszközt („kétoldalú megfigyelők”),
- segítsék elő az emberséges munkát, mint a kilencedik MFC alapvető elemét,

ugyanakkor kéri, hogy a fogalmat Észak ne használja eszközként, azaz a piacokhoz való hozzáférés „nem tarifális gátjaként”;

33. kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy valósítsanak meg az agyelszívás déli országokra gyakorolt negatív gazdasági és szociális hatásainak korlátozását célzó politikákat:

- a képzésnek a munkaerőhiánytól szenvedő ágazatok felé történő irányításával,
- az agyelszívással különösen érintett országok és ágazatok számára északi és déli partnerek közötti társberuházási programok finanszírozásával;

34. a munkavállalók felvételének szabályozását célzó, a „helyes magatartásra vonatkozó európai szabályzat”, valamint a tagállamokban nemzeti szabályzatok elfogadását javasolja;

35. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy az afrikai egészségügy rendelkezésére álló emberi erőforrásokat érintő válság kezelése céljából egyedi programra fog javaslatot tenni;

36. üdvözli az etikus munkaerő-felvétel érthető és következetes megközelítésének kidolgozására vonatkozó tervet az agyelszívásnak leginkább kitett ágazatokban;

37. üdvözli a 2005. december 15–16-i brüsszeli Európai Tanácsnak a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítésről szóló elnökségi következtetéseit, és a Bizottság által az agyelszívás, az átutalások, a diaszpórák, az ideiglenes/körkörös migráció, a szociális biztonsági jogosultságok, a többszöri határátlépésre jogosító vízumok stb. tekintetében a közelmúltban tett javaslatokat;

38. kiemeli, hogy az agyak „mozgása” alapvető tét a migráció fejlődéshez való pozitív hozzájárulása megerősítéséhez; tudott, hogy a fejlődő országok teljes körűen részt vesznek a képzettségeknek a világ munkaerőpiacán folyó kereskedelmében; javasolja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy határozottan vállaljanak kötelezettséget ebben az irányban a következőket célzó intézkedések ajánlásával:

- az ideiglenes és virtuális visszatérés elősegítése az Unió által szerzett jelenlegi tapasztalatok alapján,
- a fejlődő országok szervezetei és az Európai Unió tagállamai (kutatóintézetek, egyetemek, kórházak) közötti intézményes partnerség batorítása,
- az oklevelek közös elismerésének előmozdítása;

39. megállapítja azt a tényt, hogy a harmadik országokból származó munkavállalók egyes szakmai és/vagy egyetemi képzéseit vagy egyáltalán nem, vagy csak nehézségek árán ismerik el, ami megnehezíti e munkavállalók számára, hogy egyenlő feltételek mellett jussanak be az uniós tagállamok munkaerőpiacára; úgy véli, hogy a migránsok számára az EU-ban való foglalkoztatásuk idején elérhetővé kell tenni a szakképzési programokat, hogy fejleszthessék szakmai alkalmasságukat;

2006. július 6., csütörtök

40. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket a szakmai képesítések elismerésének megkönnyítése és a külföldi diplomák egyenértékűségét szabályozó európai rendszer létrehozására vonatkozó minimumszabályok meghatározása érdekében;

41. kéri, hogy vegyék jobban figyelembe a nők migrációban és fejlődésben betöltött sajátos szerepét, és különösen, hogy:

- a nemi vonatkozást integrálják a migrációs kérdéshez kapcsolódó valamennyi fejlesztési és társfejlesztési programba és projektbe,
- a nők és a női szervezetek kiemelt célpontjai legyenek a diaszpóra felelőssé tételét és a projektjeik pénzügyi támogatását célzó intézkedéseknek,
- a kibocsátó országokban induljanak a jogszerű bevándorlás feltételeiről, a bevándorlók jogairól és a jogszerűtlen bevándorlással együtt járó kockázatokról – többek között emberkereskedelem, erőszak, szexuális kizsákmányolás – szóló tájékoztató kampányok;

42. felhívja a tagállamokat azon eszközök népszerűsítésére, amelyek révén a migráns női munkavállalók megerősödhetnek társadalmi-politikai, gazdasági és – különösen a családjukkal szemben – pszichológiai téren, valamint elsajátíthatják a befogadó országba való sikeres beilleszkedésükhöz szükséges ismereteket, és amelyek révén biztosíthatók a migráns női munkavállalók jogai, helyzete és szerepe, továbbá a nemi kérdésekre összpontosító nem kormányzati szervek és a migráns női szervezetek szerepének erősítése;

43. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megkülönböztetésmentesség elvének alkalmazását a migráns női munkavállalóknak a közösségi munkaerőpiachoz való hozzáférése terén, és garantálják számukra az alapvető szociális és gazdasági jogokat, beleértve az egyenlő díjazást is;

44. felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a migráns nők gyermekeire, magas szintű védelmet, illetve az egészségügyi szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való könnyített hozzáférést biztosítva számukra;

45. támogatja az AKCS-országok menedékjoggal, migrációval és a mobilitás kérdéseivel foglalkozó minisztereinek első, 2006. április 13-án Brüsszelben tartott ülésén elfogadott nyilatkozat és a nyilatkozat végrehajtására vonatkozó cselekvési terv azon javaslatát, amelyben kéri egy virtuális megfigyelőközpont felállítását az AKCS-országokat érintő migráció figyelésére azzal a céllal, hogy teljes körű és független adatgyűjtés történjék a migrációs kihívásokra adandó AKCS-válaszok kidolgozása céljából;

46. üdvözliz az AKCS-EU migrációra vonatkozó, 2006 végéig megvalósítandó AKCS-EU eszközt; arra kéri azonban a Bizottságot, hogy tisztázza a célkitűzéseit, és biztosítsa, hogy ezt az eszközt nem fogják eltéríteni fejlesztési célkitűzésétől;

47. kétségbe vonja a visszafogadási megállapodások és záradékok célszerűségét és hatékonyságát, amelyeknek célja a pénzügyi és technikai támogatásoknak a harmadik országok visszafogadás terén mutatott „teljesítményétől” történő függővé tétele; hangsúlyozza, hogy ez a „valamit valamiért” politika azzal a veszéllyel járhat, hogy tovább szegényíti a migránsokat kibocsátó országokat;

48. kéri a Bizottságtól, hogy javasoljon a déli államoknak az európai migrációs alap vagy az AKCS-EU eszköz keretében a független migrációs politika kezelésében meglévő kapacitásai megerősítését célzó intézkedéseket;

49. kiemeli, hogy az Afrikai Unió és az afrikai regionális szervezetek jelentős szerepet játszhatnak az afrikai gazdasági migráció befolyásolásában, például az Európai Unió és a migránsok származási országai társfejlesztési céljait szolgáló együttműködési megállapodásokon, valamint két- és többoldalú megállapodásokon keresztül, amelyek az emberi jogok és az ILO szabályai betartására vonatkozó kikötéseket tartalmaznak, és úgy véli, hogy az Európai Uniónak támogatnia kell az ez irányú kezdeményezéseket;

2006. július 6., csütörtök

50. úgy véli, hogy az AKCS-EU partnerség kiemelt keretet ad ahhoz, hogy a Cotonou-i megállapodás 13. cikke alapján közös válaszokat adjanak a migráció kérdésére; kéri a Bizottságot, hogy vegye be a gazdasági partnerségi megállapodásokról folyamatban lévő tárgyalásokba vagy az újrafelvételi megállapodásokra vonatkozó esetleges tárgyalásokba a következő célkitűzéseket:

- egyenlő bánásmód a társadalombiztosítás terén az AKCS-országok állampolgárai számára, amelyet már a Loméi Egyezmény is előírt, de a megvalósítása eddig elmaradt,
- jobb hozzáférés a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokhoz az AKCS-országok állampolgárai számára, továbbá kedvezőbb szabályozás az ideiglenes jelleggel munkát vállalók mobilitása szempontjából,
- tájékoztató program megvalósítása az AKCS-országokban a migrációra készülők, az EU-t megcélzó személyek részére;

51. kéri a Bizottságot, hogy az érintett országokkal dolgozzon ki stratégiát a jelentős migrációs nyomást elszenvedő cél- és tranzitországok támogatása céljából, továbbá tanulmányozza a „migrációs pólusokban” és az azonosított tranzit területeken lévő migránsok részére szóló cselekvési programokat, amelyek a legveszélyeztetettebb migráns populációkat (nők, magányos kiskorúak) célozzák, az alábbi célkitűzésekkel:

- az érintett lakossági csoportok segítése önállóságuk kialakításában és a mobilitás körébe nem tartozó eszközök igénybe vételével történő önmegvalósításban,
- az átutazó migránsok életkörülményeinek javítása, nevezetesen a Szahel-övezetben (tájékoztató és a máshonnan érkező migránsoknak segítséget nyújtó központok),
- javaslatként a szexuális úton terjedő betegségek, valamint az AIDS megelőzését és kezelését célzó, a migránsok gyülekezési helyein és útvonalain folytatandó tevékenységekre, figyelemmel a szexuális úton terjedő betegségek és a személyek mozgása között fennálló kapcsolatra;

52. kéri, hogy a cselekvési programok elsősorban a migráció és a kitoloncolások pszichikai hatásainak elemzésére, valamint az e káros hatásoktól szenvedő nők és gyermekek pszichológiai megsegítésére és ellátására irányuljanak;

53. kéri, hogy az Európai Unió támogassa a nemzetközi közösségnek a politikai, gazdasági és környezeti menekült fogalmának tisztázását célzó kezdeményezéseit, továbbá nyújtson megfelelő védelmet és segítséget az egyes kategóriáknak; véleménye szerint a lakóhelyükről távozni kényszerültek számára ugyanolyan mértékű védelmet kell biztosítani, mint amilyent a menekültekről szóló 1951. július 28-i egyezmény ír elő; kéri a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy ügyeljenek az Egyesült Nemzetek „belföldi áttelepítéskre vonatkozó irányadó elveinek” betartására, s ajánlja, hogy az áttelepített személyek védelmére vonatkozó említett normák nemzetközi megállapodás formájában nyerjenek elismerést;

54. az UNHCR-t sújtó pénzügyi nehézségek aggodalomra adnak okot; véleménye szerint a Bizottságnak növelnie kell az UNHCR által irányított projektekhez nyújtott pénzügyi támogatását, s az Európai Uniónak – amelytől az UNHCR költségvetésének legnagyobb része származik – nyomást kell gyakorolnia a többi befizetőre annak érdekében, hogy az UNHCR-nek rendelkezésére álljanak a feladatai teljesítéséhez szükséges lehető legjobb feltételek;

55. kéri a Bizottságot, hogy az UNHCR-rel és az érintett országokkal, illetve régiókkal partnerségben dolgozzon ki projekteket az alábbi célok érdekében:

- a menekültek és áttelepített személyek önkéntes hazatelepülése,
- az érintett csoportok újbóli letelepüléséhez történő segítségnyújtás által megkívánt szervezeti keretek kialakítása;

2006. július 6., csütörtök

56. ösztönzi a származási és a tranzitországokat, hogy vállaljanak tevékeny részt a migrációra és a fejlődésre irányuló új megközelítésben;
57. felhívja a Bizottságot, hogy kezdjen párbeszédet a származási országokkal, és kérje őket, hogy tiltsák be az emberi jogokkal ellentétes olyan gyakorlatokat, mint a nők nemi szervének megcsonkítása, a kényszerházasságok, a poligámia és a közös szándék nélküli válás;
58. felhívja a Bizottságot, hogy számszerűen és minőségi szempontból értékelje a harmadik országokban megvalósított fejlesztési támogatási kiadásokat és programokat, valamint készítsen mérleget az ezek révén elért eredményekről a nők helyzetének javítása tekintetében a migránsok származási országában;
59. felhívja a tagállamokat, hogy behatóbban vizsgálják meg a konfliktusok okozta lakhelyváltoztatás hatását azon migráns nők társadalmi, testi és pszichológiai helyzetére, akiknél életkörülményeik bizonytalansága miatt fokozottan fennáll a veszélye annak, hogy erőszakos cselekmények áldozatává válnak;
60. kéri a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy biztosítsák az erőszak áldozatául esett migráns nők számára a jogaikról nyújtott teljes körű tájékoztatást, a jogi segítségnyújtáshoz való tényleges hozzáférést, valamint az önálló jogi státusz, illetve a tartózkodási- és munkavállalási engedély megszerzésének lehetőségét;
61. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a helyi képviseletek és nagykövetségek útján módszeresen tájékoztassa az Európai Unióba bevándorolni szándékozó nőket a legális bevándorláshoz kapcsolódó feltételekről, az Unióban rájuk vonatkozó jogokról és köteleességekről, valamint az európai társadalmakban érvényesülő alapvető értékekről és elvekről;
62. ezért felhívja a tagállamokat olyan fejlesztési politikák és egyedi programok kidolgozására, amelyek biztosítják, hogy a konfliktusok által előidézett lakhelyváltoztatás női áldozatai, valamint a lakhelyváltoztatásuk miatt bekövetkezett lelki, testi és szociális következményektől szenvedő más női migránsok orvosi, szociális és pszichológiai gondozásban részesüljenek;
63. hangsúlyozza a legjobb gyakorlatok cseréjének fontosságát, mind a tagállamok között, mind a harmadik országok viszonylatában, különös tekintettel a fejlődő országokra;
64. nehezményezi, hogy a Bizottság „Migráció és fejlesztés: Konkrét iránymutatások” című közleményében nem vette kellő mértékben figyelembe a nemek dimenzióját; javasolja egy állandó magas szintű intézményközi munkacsoport létrehozását, amelynek feladata a közösségi bevándorlási politikának a nemek szempontjából történő nyomon követése lenne, különösen abból a célból, hogy a bevándorlási politikával kapcsolatos bármely intézkedés elfogadása előtt kialakítsa a nemek dimenziójára vonatkozó hatások értékelésének eszközeit;
65. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fogadjanak el a bevándorlási politika területén a nemek dimenziója szempontjából konkrét és célzott uniós iránymutatásokat, célkitűzéseket, illetve mutatókat, olyan nemzeti szintű figyelemfelkeltő kampányokat is beleértve, amelyek garantálják a nemek dimenziójának belefoglalását a bevándorlási politikába, valamint a különböző politikáknak a nemekkel kapcsolatos kérdések szempontjából történő rendszeres értékelését;
66. kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan jogszabályi kereteket, amelyek biztosítják a bevándorló nők számára az egyéni útlevél és tartózkodási engedély birtoklásához való jogot, és lehetővé teszik azt, hogy büntetőjogi szempontból felelősségre vonható legyen minden személy, aki ezeket a dokumentumokat elveszi tőlük;
67. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassanak intenzívebb párbeszédet a migráns nők származási országaival annak érdekében, hogy előmozdítsák a nők jogainak és a nemek közötti esélyegyenlőség tiszteletben tartását, valamint a szegénység illetve a nők gazdasági függősége elleni harcot;

2006. július 6., csütörtök

68. rámutat arra, hogy a migráció és az integráció egymással szoros kapcsolatban áll, és ahhoz, hogy a migráció sikeres lehessen, és valamennyi érintett fél számára hasznot hozzon, a migrációs stratégiákat holisztikus, többdimenziós integrációs stratégiáknak kell kísérniük;
69. sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy az integráció témakörében az 1999-i tamperei csúcstalálkozó óta nem történt előrehaladás, s úgy vélekedik, hogy az Európai Uniónak ezentúl e területen felelősségteljesen kell cselekednie; e tekintetben üdvözli a harmadik országok polgárainak integrációját elősegítő európai alap létrehozását; támogatja, hogy az Európai Unió és a tagállamok integrációs erőfeszítéseinek fokozása céljából minél előbb jöjjön létre az európai migrációfigyelő központ;
70. kiemeli, hogy a migránsok értéket jelentenek a fogadó országok számára, és nagy súlyt fektet arra, hogy ezt a szerepet minél jobban elismerjék és erősítsék; hangsúlyozza, hogy mind az európai polgároknak, mind a migráns munkavállalóknak vannak jogaik és kötelességeik, s ezeket minden esetben be kell tartani;
71. felhívja a tagállamokat, hogy az említett pozitív aspektusokat illesszék be nemzeti tájékoztató kampányaikba;
72. felhívja a tagállamokat arra, hogy fogadjanak el egy olyan tisztességes és átlátható eljárást, amely megkönnyíti, hogy a migránsok megfelelő munka-, egészségvédelmi és biztonsági feltételek mellett és a cégek által kínált elfogadható munkaerő-felvételi feltételekkel juthassanak munkához;
73. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat különféle ifjúsági csereprogramok kidolgozására, az Európai Közösség hetedik kutatási, fejlesztési és demonstrációs keretprogramjának (2007-2013) megfelelő kezdeményezések megtételére, valamint az érintett harmadik országokkal kialakítandó szorosabb kulturális és oktatási kapcsolatok támogatására, az EU és a fejlődő országok oktatási intézményei közötti együttműködés erősítésére, illetve az újbóli beilleszkedést célzó intézkedések támogatására;
74. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve támogasson és alakítson ki csereprogramokat a fejlődő országokból származó diákok és fiatal diplomások számára, amelyek – a meglehetősen jó eredményeket elérő Erasmus, Erasmus-Mundus, Comenius, Socrates és Leonardo da Vinci programokhoz hasonlóan – segítik az átmeneti migráció célkitűzéseinek elérését, és lehetővé teszik, hogy a tanultak és a bevált gyakorlatok eljussanak a diákok és a diplomások származási országaiba;
75. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a fejlesztés nem pénzügyi, társadalmi-szakmai hozzájárulási oldalát azáltal, hogy meghatározzák a fiatalok szerepét, javítják az integrációt és az állampolgári részvételt, továbbá kapcsolatot teremtenek a gazdasági migráció legfontosabb érintettjei, így a származási és a célország nem kormányzati szervezetei és szociális partnerei között;
76. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal fennálló kapcsolataikban a migráció kérdését ne a megszorító migrációs politikáik meghosszabbításának tekintsék; szót emel az EU és a tagállamok migrációs politikájának bármilyen „kiszervezése” ellen, amely abban áll, hogy kizárólag a déli országokra hárítják a migráció kérdéseinek felelősségét;
77. megjegyzi, hogy a migrációs hullámok kezelése nem lehet előfeltétele a társulási szerződéseknek;
78. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az illegális munkaerőpiac és a migráns munkavállalók kihasználásának megszüntetése érdekében tegyenek konkrét lépéseket a legális migráció csatornához való hozzáférés javítása érdekében;
79. kéri a tagállamokat, hogy fogantossanak valódi, az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartásán alapuló befogadó politikát;

2006. július 6., csütörtök

80. arra bátorítja az Európai Unió összes tagállamát, hogy erősítsék meg a valamennyi migráns és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményt, és teljes mértékben tartsák be a migránsok és a családjuk védelme terén vállalt nemzetközi kötelezettségeiket;
81. megállapítja, hogy a migráns munkavállalókat egyre fokozódó mértékben kizsákmányolják, és felhívja a tagállamokat arra, hogy biztosítsák az európai és nemzeti foglalkoztatási jogszabályok végrehajtását, és hogy valamennyi migráns munkavállaló számára biztosítsanak jogi és polgári védelmet a visszaélések és a kizsákmányolás ellen;
82. kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, lépjenek fel azért, hogy az Európai Unióban teljes mértékben jogszerűen letelepedett külföldiek „jogállását közelítsék” a tagállamok állampolgáraiéhoz, és a legnagyobb jogi biztonságot biztosítsák számukra annak érdekében, hogy közelebb jussanak a közösségen kívüliek számára nyitott európai állampolgárság megvalósításának célkitűzéséhez;
83. nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy harmadik országok állampolgárai számára legalább minimális szinten egységes jogokat biztosítsanak az egész Unióban; üdvözli ezért azokat a terveket, amelyek szerint az Európai Unió munkaerőpiacán megjelenő összes bevándorló számára ugyanolyan feltételeket biztosítanak;
84. üdvözli az idénymunkások tisztességes és átlátható fogadási eljárásának kidolgozására vonatkozó és a számukra jogok biztosítását lehetővé tevő tervet; úgy véli, hogy nagy figyelmet kell fordítani a közepesen és az alacsonyan képzett migránsokra; fontosnak ítéli a munkavállalók e különösen sebezhető rétegének megvédését a megkülönböztetéstől és a kizsákmányolástól;
85. kéri a tagállamokat, hogy a családegyesítési kérelem elfogadását követően garantálják az önálló jogi státusz és a munkavállalási engedély megadását a hivatalos státuszt birtokoló családtag házastársa és gyermekei részére is, jogaik teljes körű garantálása és védelme, valamint társadalmi beilleszkedésük megkönnyítése érdekében;
86. kéri a tagállamokat, hogy fontolják meg egy „kivételezett helyzetű tárgyalófél” (ombudsman) kinevezését nemzeti vagy helyi szinten a bevándorlók munkakörülményeikre, jogbiztonságukra vagy az őket sújtó megkülönböztetésre vonatkozó kérelmeinek és panaszainak kezelésére, továbbá kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza a tagállamok – e területre vonatkozó – helyes nemzeti és regionális gyakorlatát;
87. sajnálattal állapítja meg, hogy nem ismerik fel az emberkereskedelem és a migráció közötti kapcsolatot; megállapítja, hogy számos, emberkereskedelem áldozatául esett nő nem juthat hozzá semmilyen jogi vagy szociális védelemhez; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az emberkereskedelem elleni harc terén olyan stratégiákra összpontosítsanak, amelyek célja a megelőzés és az áldozatok védelme; felhívja a tagállamokat, hogy az érintett nők számára adjanak meg a hosszú távú tartózkodási engedélyt;
88. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a migrációhoz kapcsolódó emberkereskedelem elleni küzdelmet emeljék az Európai Unió prioritásainak rangjára, és megfelelő pénzügyi eszközöket fordítsanak erre; véleménye szerint ezt a prioritást az előkészületben levő cselekvési tervnek is tükröznie kell, amelynek különös figyelmet kell szentelnie a legsérülékenyebb személyek – elsősorban a nők és a gyermekek – helyzetének, valamint hangsúlyt kell fektetnie a származási és a tranzitországokkal történő együttműködésre;
89. elvárja, hogy a Bizottság a fejlődő országokból származó személyekkel való szervezett emberkereskedelem elleni intézkedések meghozatala során ne kriminalizálja az áldozatokat, hanem az elkövetők megbüntetésére összpontosítson; megállapítja, hogy az emberkereskedelem áldozatául esett nők közül sokan nem férnek hozzá jogi vagy szociális védelemhez; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsa e nők számára a hosszú távú letelepedés lehetőségét;
90. kéri a Tanácsot, hogy az ezen állásfoglalásban foglalt ajánlásokat illessze be a nemzetközi migrációról és fejlesztésről szóló, az Egyesült Nemzetek által 2006 szeptemberében megszervezendő magas szintű párbeszédet előkészítő, most kidolgozás alatt álló közös álláspontba;
91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Unió tagállamai és az AKCS-országok kormányainak, az AKCS-EU Tanácsának és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlésének.